

MISSA D'ONZE

Núm 158

abril 2024

EN LA MISSA FEM MEMÒRIA

El dia 7 d'abril, segon diumenge de pasqua (o de *Quasimodo*), de **Ramiro i Isabel**; el dia 14, tercer diumenge de pasqua, de **Maria Rosa Vidal**; el dia 21, quart diumenge de pasqua, de **Josep Maria Cases d'Ordal**; i el dia 28, quint diumenge de pasqua, de **Vicent Pérez Balaguer**.

SAMBORI

L'últim dia de classe abans de les vacances de pasqua, els infants del Sambori, acompanyats dels voluntaris, van anar a menjar-se la mona a la plaça de Pont i Gol. Van compartir el berenar i van jugar a jocs tradicionals de pilota i corda. Reprendran les classes el 8 d'abril

COR PENTECOSTA 2024

Enguany oferí el concert de pasqua la vespra del diumenge de Rams, a la parròquia de sant Vicent Ferrer. Ara prepara la participació en la missa del Forum de Cristians de València el 21 d'abril i la concessió dels honors Societat i Pentecosta d'enguany els mesos de maig i de juny.

CATEQUESI INFANTIL

El diumenge 21 d'abril, a les 10.30, celebrarem el bateig d'una de les xiquetes que enguany combrega la primera vegada. Esteu convidats a participar-hi.

ESPLAI 2023-2024

El dissabte 23 i el diumenge 24 de març l'esplai Pentecosta féu l'acampada de pasqua a l'alberg les Alcuses de Moixent. Van ser un nombrós grup de cent participants, entre infants i monitors. L'estada va ser molt profitosa.

El pròxim 27 d'abril farem una altra excursió d'un sol dia; però no en tenim encara concretat el lloc. El dimecres 27 de març es van reunir per primera vegada l'equip de monitors que enguany participaran en la colònia i el campament AMUNT 2024. Al voltant de 50 joves formaran part de l'equip, un grup a la colònia i tres grups per als adolescents itinerants. Els dies 3 i 4 d'aquest mes els responsables dels itinerants han anat a concretar les rutes i els llocs on pernoctar. El dimarts 9 d'abril s'obrirà el període per a fer-hi la pre-inscripció.

REFLEXIÓ MISSA D'ONZE

Enguany la reflexió després de missa d'onze és quinzenal, i normalment versa sobre els textos de la celebració, sobretot les lectures del dia. Aquest mes d'abril seria els dies 14 i 28 (tercer i quint diumenge de pasqua).

PENTECOSTA 126

Ja tenim a punt el número corresponent a la primavera d'enguany que dediquem a la memòria de Vicent Ripollès Pérez (1867-1943). Així honorem la persona que compongué (1917) els goigs de la MaredeDéu que s'estrenaren amb ocasió de la coronació canònica de la imatge pel cardenal de Tarragona Francesc Vidal Barraquer (1924), ara fa cent anys. D'altra banda estem preparant uns quants números més amb històries de Santa Maria que podrien ser interessants. Ja en parlarem.

PASQUA

Com tots els anys hem celebrat a la parròquia cocatedral de Santa Maria els oficis de la setmana sant i el tridu pasqual, amb participació reeixida del cor Pentecosta.

DOCTRINA SOCIAL DE L'ESGLÉSIA (III)

III. SOLIDARITAT I SUBSIDIARITAT, PRINCIPIS REGULADORS DE LA VIDA SOCIAL I POLÍTICA (I)

En plantejar-nos els principis que ordenen de forma humana la vida política, hem vist com l'aspecte fonamental és el reconeixement i la promoció de la dignitat de la persona, de la vocació de l'home a la comunió social i de la prioritat de les necessitats i els drets dels empobrits. Després hem comprovat que això demana que la finalitat de la comunitat política i la responsabilitat de tots els seus membres siga la recerca del bé comú: la creació de les condicions socials en què les persones puguem viure d'acord amb la nostra dignitat i realitzar-nos com a persones.

Segons la doctrina social de l'església (DSE), allò que permet la recerca i la construcció del bé comú és que la societat s'ordene segons els principis de solidaritat i subsidiarietat, dos conceptes estretament units, que es necessiten mútuament. Però la subsidiarietat és la manera adequada de viure la solidaritat humana en la vida social, i té el seu sentit i raó de ser només vivint la solidaritat.

La solidaritat ens alerta sobre el fet que no és possible construir una societat humana des de l'individualisme, des de l'oblit dels altres, sinó només des del reconeixement de la necessitat que tenim els uns dels altres i que som responsables els uns dels altres.

La subsidiarietat ens recorda que la solidaritat no pot ser construïda i viscuda, ni personalment ni socialment, oblidant que les persones no som un nombre que pot diluir-se en una col·lectivitat, sinó que som persones singulars, cada u únic i irrepetible, que per a viure amb dignitat necessitem poder exercir la llibertat i la responsabilitat. No és des d'un

col·lectivisme que ens situa en l'anonimat des d'on podem, buscar i construir el bé comú; no és eludint la pròpia responsabilitat refugiant-nos en les responsabilitats de 'la societat' com podem avançar cap a una societat més humana, sinó vivint des de la solidaritat feta de llibertat i responsabilitat.

En la societat actual, a causa de l'individualisme hedonista que predomina, tendim a deformar la solidaritat convertint-la en una espècie de 'bon sentiment' que no té costos i que no afecta la nostra forma de vida i d'organització social, una cosa que està bé però que es queda en una espècie d'assistencialisme benefactor. D'altra banda, en el pitjor dels casos, la solidaritat la considerem també des dels corrents de pensament polític més estesos en la nostra societat, com una realitat calculada des del propi interès, com una cosa restringida al propi grup (solidaris amb 'els nostres') o talment una cosa ingènua i fins i tot contraproductiva.

Doncs bé, per a la doctrina social de l'església (DSE), la solidaritat és, en primer lloc, un fet social propi de la natura humana, i, en aquest sentit, expressa la consciència de la interdependència de persones i pobles: depenem els uns dels altres.

Des d'esta perspectiva, la solidaritat implica conrear la consciència que les persones tenim un deute amb els altres i amb la societat on vivim; també reconèixer la bondat de totes les formes de col·laboració i cooperació entre les persones; i, finalment, convertir esta solidaritat en principi d'organització social, amb prioritat pels més empobrits. La DSE implica conèixer la necessitat de construir estructures de solidaritat enfront de les estructures de pecat pròpies de l'individualisme.

